

РЕШЕНИЕ

№ 4319

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3812** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. М. П.- С., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. М. срещу решение № 1040-21-285/25,03,2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждания № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год, № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год и № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано изплащане на обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист Е20183395827, Е20183213669 и Е 20197185836 и Е 20197522036. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и се представлява от адв. М., която моли съда да уважи жалбата по изложените в нея и в писмени бележки съображения.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк.П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че за жалбоподателката С. били представени описаните в разпореденията болнични листовеза временна неработоспособност поради общо заболяване за периодите 12.02.2019-11.03.2019г, болничен лист поради бременност за периода 12.03.2019-25.04.2019г, болнични листовеза с причина майчинство за периода 15.04.2019-26.05.2019г и 27.05.2019-24.07.2019г. За жалбоподателката съгласно регистъра на трудовите договори по данни от НАП били налични записи за подадено уведомление на 17.05.2013г от А. О. за сключен на 15.05.2013г безсрочен трудов договор за длъжността технически сътрудник, както и че същият е прекратен на 02.01.2014г. На същата дата е налице подадено уведомление от същия работодател за сключен допълнителен трудов договор по чл.111 КТ за длъжност технически изпълнител. Отделно от това за С. били подадени уведомления за сключени допълнителен трудов договор за длъжност технически сътрудник с Г. Т. Е. на 19.12.2014г, прекратяването му на 21.03.2016г и сключването на безсрочен трудов договор на същата длъжност с това второ дружество на 21.03.2016г. При проверка в регистър Приходи на НАП де установило, че за периода 2013 до настоящия момент от осигурителя А. О. няма преведени осигурителни вноски за ДОО. Поради тези причини със заповед №ЗР-5-21-00545566/01.04.2019г на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е възложено извършването на проверка на А. О.. Проверката е извършена от органи на ТП на НОИ С., които са извършили редица процесуални действия. Изпратено е писмо с искане за обяснения и до жалбоподателката, като същата е отговорила с вх. № 1049-18-225/01.08.2019г, че длъжността ѝ се изразявала в това да осъществява контакт между фирмата и институциите на територията на [населено място], както и търговска дейност с месо. Според органите по осигуряването възниквали съмнения относно оформянето на обясненията от лицата, служители на дружеството, използване на един и същи шрифт и липсата на конкретни данни за извършване на трудовата дейност. Според тях за периода 01.09.2014г до момента няма данни за търговска дейност на дружеството, лицата които са декларирани на административни длъжности няма как да са работили, тъй като няма данни за местонахождение на администрацията на дружеството. Ето защо и контролните органи в ТП на НОИ С. са заключили, че О. А. след 01.09.2014г е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица с висок размер на осигурителния доход, без да внася дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Във връзка с изложеното на осн. Чл.108 ал.1 т.3 КСО на дружеството са дадени задължителни предписания № ЗД-1-18-00627219/15.08.2019г за заличаване на подадените данни по чл.5 ал.4 КСО за периода 01.09.2014 до 30.06.2019г за всички лица. Предписанията са връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО – чрез поставяне на таблото за уведомления в ТП на НОИ С. и на 23.08.2019г са влезли в сила. Въз основа на тях и ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите е издал атакуваните разпоредения - № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год, № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год и № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020год на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано изплащане на обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист Е20183395827, Е20183213669 и Е 20197185836 и Е 20197522036, тъй като е приел, че поради липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от О. А. за периода

01.09.2014-30.06.2019г,в това число и липсата на доказателства за полаган труд от жалбоподателката ,то същата не е осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО чрез това дружество и няма право на обезщетенията,предвидени по КСО.

Разпорежданията са връчени на 24.01.2020г /стр.46/,като с жалба от 27.01.2020г са оспорени пред горестоящия административен орган.С решение № 1040-21-285/25,03,2020г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата му.Процесной решение е връчено на жалбоподателя на 21,04,2020г.Жалбата срещу него е депозирана на 23,04,2020 с вх.№ 1012-21-662,поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По принцип обоснован се явява извода на орагинет по осигуряването,че съгласно чл.10 ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня,в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.Тази разпоредба тълкувана с легалната дефиниция на понятието осигурено лице по § 1 ал.1 т.3 ДР на КСО – физическо лице,което извършва трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски води на извода,че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност,за която се дължат осигурителни вноски.Т.е формалната регистрация на трудов договор ,без да се осъществява практически трудова дейност не води до възникване на осигурително правоотношение с държавата.За съда остава необяснимо защо след като седалището и адресът на управление на дружеството осигурител и работодател на жалбоподателката – О. А. е в [населено място] и с писмо изх.№ 1099-21-3039-15/12.04.2019г на Директора на ТП на НОИ С. град е изискано извършването на действия по делегация от Директора на ТП на НОИ С. във връзка с възложената ревизия на А. от ТП на НОИ С. град,то и констативния протокол и задължителните предписания по реда на чл.108 ал.1 т.3 от КСО са издадени от органи на ТП на НОИ С. вместо от компетентните за това органи – в ТП на НОИ С. град.Действително по реда на чл.31 ал.4 от Инструкция № 1/2015 е възможно да се извършват действия по делегация,когато необходимата документация се намира в друго ТП на НОИ,но това не лишава от компетентност органа,който е иницирал ревизията и проверката въз основа на събраните доказателства и в рамките на своите правомощия именно той да издаде съответния акт. В тази насока следва да се отбележи,че именно поради тази причина и редът за връчване на този вид задължителни предписания по чл.110 ал.4 от КСО не е спазен,тъй като връчването е станало от некомпетентен орган- ТП на НОИ С. и липсват данни преди поставянето на съобщението на информационното табло там на А. О. да е изпращано съобщение с обратна разписка,най малкото поради причина,че предписанията са с дата 15.08.2019г и на същия ден ведна се е присъстило към залепването на съобщение по чл.110 ал.4 от КСО на таблото в ТП на НОИ С...Ето защо и поради горните мотиви не би следвало да се приеме,че задължителните предписания № ЗД-1-18-00627219/15.08.2019г са

стабилен административен акт, който да е влязъл в сила.

Също така следва да се отбележи и че на основание чл. 4, ал. 1 от КСО, работниците и служителите са задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. За работници и служители се считат лицата, упражняващи трудова дейност по трудово правоотношение. Трудовият договор, сключен между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, следва да отговаря на изискванията за форма по чл. 62, ал. 1 от КТ и за съдържание по чл. 66 от КТ. Безспорно е установено, че са били сключени валидни писмени трудови договори, съдържащи подписите на страните и притежаващи всички необходими реквизити по чл. 66 от КТ. Положеният труд по трудово правоотношение е възмезден и работодателят дължи на работника или служителя трудово възнаграждение, което се изплаща по реда, установен в Кодекса на труда/ в рамките на съдебното производство от страна на жалбоподателя бяха представени писмени доказателства- фишове за получена работна заплата за периода 11.2013-12.2014, май, юни, декември 2016, февруари, юни, септември 2017г и февруари 2018г, както и извадки от ведомост за заплати, платени от О. А. на М. П. за периоди 2013, 2016 и 2017г/. Макар и оспорени неконкретизирано от процесуалния представител на ответника същите са частни свидетелстващи документи, които съдържат специфични за трудовото правоотношение данни, не са съставени от жалбоподателя, съдържат неин подпис, поради което и тъй като съдържат неизгодни за нея обстоятелства- а именно, че е получила изплатените ѝ трудови възнаграждения, те имат доказателствената сила на частни документи в производството по реда на ГПК. В случая, всички описани в тези разпоредби условия са налице, за да се приеме съществуването на валидни трудови правоотношения на дружеството с лицето. На основание чл. 74, ал. 3 от КТ, в случаите, когато контролен или друг компетентен орган сметне, че трудовият договор е недействителен на някое от основанията, посочени в ал. 1, той незабавно сезира съда, за да се произнесе по действителността на трудовия договор. Правилен е извода на съдът, че контролният орган не е съобразил правилото на чл. 75, ал. 5 от КТ, съгласно който страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните и не е признан действието на сключения между страните трудов договор, като е дал предписания на работодателя да заличи подадената информация за Регистъра на осигурените лица. Административният съд не е компетентен да се произнася инцидентно по действителността на трудов договор в съдебно производство по оспорване на административен акт. Контролният орган на ТП на НОИ- С. не е изпълнил задължението си по чл. 74, ал. 3 от КТ и без да се съобрази с правилото на чл. 74, ал. 5 от КТ, не е признал действието на сключените между страните трудови договори, като е дал предписания на работодателя да коригира подадената информация за Регистъра на осигурените лица. При липса на влязъл в сила съдебен акт, с който е обявена недействителност на сключените и редовни от външна страна трудови договори с лицата, издадените задължителни предписания и решението на директора на ТП на НОИ са незаконосъобразни. Едва след произнасянето на районния съд по реда на ГПК, би било налице основание за издаване на оспореното предписание по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. В този

смисъл е и съдебната практика на ВАС- РЕШЕНИЕ № 10099 ОТ 23.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 3820/2020 Г., VI ОТД. НА ВАС.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в противоречие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но в противоречие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се уважи, като се отмени както решението на Директора на ТП на НОИ С. град, така и разпорежданията на ръководителя на контрола по изплащане на обезщетенията в ТП на НОИ С. град, а да се върне преписката за ново разглеждане и издаване на акт по същество на искане за изплащане на обезщетения от жалбоподателката по посочените по горе болнични листове.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. М. П.- С., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. М. решение № 1040-21-285/25,03,2020 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, както и разпореждания № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020 год, № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020 год и № 0-21-999-00-[ЕГН]/ 16,01,2020 год на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с които е отказано изплащане на обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист Е20183395827, Е20183213669 и Е 20197185836 и Е 20197522036.

ВРЪЩА административната преписка на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ С. град за ново произнасяне по същество по искането за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист Е20183395827, Е20183213669 и Е 20197185836 и Е 20197522036 при спазване на даданите в настоящето решение задължителни указания.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: